COMISIA
EUROPEANĂ

Bruxelles, 12.3.2019
COM(2019) 133 final

RAPORT AL COMISIEI CĂTRE CONSILIU

referitor la evaluarea Regulamentului (UE) 2016/369 privind furnizarea sprijinului de urgență pe teritoriul Uniunii

{SWD(2019) 97 final}

Cuprins

I. INTRODUCERE 2
II. SCOPUL ŞI DOMENIUL DE APLICARE AL EVALUĂRII 3
III. PRINCIPALELE CONSTATĂRI 4
IV. CONCLUZII ŞI PERSPECTIVE 8

I. INTRODUCERE

1. Regulamentul (UE) 2016/369 al Consiliului din 15 martie 2016 privind furnizarea de sprijin de urgență pe teritoriul Uniunii (denumit în continuare „regulamentul”) a intrat în vigoare la data adoptării și a acoperit o perioadă de trei ani (2016-2019). Acesta abordează provocările umanitare excepționale rezultate din presiunile continue exercitate de migrație la frontierele externe ale Uniunii. Cu toate acestea, sprijinul de urgență în temeiul regulamentului ar putea fi acordat și în cazul unor dezastre naturale sau provocate de om, cu condiția ca dezastrul să aibă o asemenea amploare și un asemenea impact încât să provoace consecințe umanitare grave și de anvergură în unul sau mai multe state membre și numai în circumstanțe excepționale, în care niciun alt instrument aflat la dispoziția statelor membre și a Uniunii nu este suficient. Instrumentul creat prin acest regulament este denumit „Instrumentul de sprijin de urgență” (ISU) pe tot parcursul prezentului document.

2. Obiectivul general al Instrumentului de sprijin de urgență este acela de a furniza sprijin de urgență bazat pe nevoi cu scopul de a salva vieți, a preveni și a alina suferința umană și a apăra demnitatea umană, în completarea măsurilor luate de statul membru afectat (statele membre afectate). Acțiunile de sprijin de urgență finanțate de Instrumentul de sprijin de urgență pot fi puse în aplicare de Comisie sau de partenerii umanitari ai UE, inclusiv de organizații neguvernamentale, de servicii specializate din statele membre sau de agenții și organizații internaționale care au experiența necesară și care au încheiat un acord-cadru de parteneriat cu Comisia sau care intră în domeniul de aplicare al Acordului-cadru financiar și administrativ.

3. Până în prezent, singura intervenție finanțată prin instrumentul de sprijin de urgență a fost cea din contextul actualei crize a refugiaților din Grecia, deoarece acesta a fost singurul stat membru care a îndeplinit integral condițiile de eligibilitate pe care le prevede regulamentul. Motivația pentru activarea instrumentului în Grecia a fost legată de diferiți factori, inclusiv de numărul mare de sosiri, de închiderea frontierelor din Balcanii de Vest și de faptul că Grecia a trecut de la statutul de țară de tranzit la cel de țară-gazdă, deși prezenta deja anterior o capacitate națională insuficientă pentru a răspunde nevoilor de bază ale nou-sosiților. În plus, niciun alt instrument național sau al UE nu a putut acorda un sprijin de urgență de o asemenea anvergură și cu o asemenea promptitudine.

4. Au fost puse la dispoziție fonduri în valoare totală de 650 de milioane EUR[1], aceasta fiind contribuția maximă a UE pentru furnizarea de sprijin de urgență Greciei pentru perioada de activare de trei ani a Instrumentului de sprijin de urgență. Pe parcursul acestei perioade, programarea Instrumentului de sprijin de urgență a fost definită anual

[1] Astfel cum s-a stabilit în deciziile de finanțare ale Instrumentului de sprijin de urgență, în fiecare dintre anii 2016 și 2017 s-a alocat o valoare totală de 1 % din contribuția maximă totală pentru asistența tehnică a Comisiei, în timp ce în 2018 această asistență a reprezentat 0,5 % din buget.

în documentul „Priorități operaționale pentru sprijinul de urgență”, care a servit drept ghid pentru organizațiile umanitare fiind utilizat în contextul elaborării propunerilor privind acțiunile care ar urma să fie puse în aplicare în Grecia. În total, Instrumentul de sprijin de urgență a finanțat 29 de acțiuni cu caracter operativ puse în aplicare de 18 parteneri umanitari ai Comisiei, acoperind următoarele domenii: asigurarea de adăposturi, gestionarea amplasamentelor, asistență în numerar, distribuirea de articole nealimentare, protecție, educație, ajutor alimentar, servicii de sănătate, inclusiv sprijin psihosocial. Inițiativa emblematică a Instrumentului de sprijin de urgență, programul „Sprijin de urgență pentru integrare și cazare” (*Emergency Support To Integration & Accommodation - ESTIA*), a asigurat locuințe pentru peste 50 000 de persoane, precum și carduri preplătite cu numerar pentru peste 65 000 de refugiați și migranți. În mod similar, acțiunile finanțate de Instrumentul de sprijin de urgență au contribuit la consolidarea capacității naționale de primire, prin crearea a aproximativ 35 000[2] de locuri de cazare în tabere de pe continent.

II. SCOPUL ȘI DOMENIUL DE APLICARE AL EVALUĂRII

5. Articolul 8 alineatul (2) din regulament prevede obligația Comisiei de a înainta Consiliului, cel târziu până la 17 martie 2019, o evaluare a funcționării regulamentului, împreună cu sugestii pentru viitorul regulamentului și, după caz, propuneri de modificare sau încetare a acestuia.

6. Pentru a efectua evaluarea, serviciile Comisiei s-au bazat și pe un studiu extern independent. Constatările acestuia, metodologia utilizată și lecțiile învățate sunt descrise în documentul de lucru al serviciilor Comisiei care însoțește prezentul raport.

7. Documentul de lucru al serviciilor Comisiei prezintă o evaluare cu privire la punerea în aplicare a acțiunilor finanțate de Instrumentul de sprijin de urgență, examinând astfel măsura în care regulamentul este adecvat scopului urmărit, pe baza experienței dobândite din operațiunile în curs și din cele finalizate. Prin urmare, evaluarea urmărește să identifice punctele forte și punctele slabe ale cadrului legislativ actual și răspunsul operațional. În plus, pe baza concluziilor trase din datele factuale colectate, documentul de lucru al serviciilor Comisiei prezintă o serie de lecții învățate în ipoteza unei eventuale activări viitoare a instrumentului.

8. În general, Comisia consideră că întrebările din evaluare cu privire la elaborare și cercetare sunt adecvate și se bazează pe o abordare metodologică solidă. Cu toate acestea, există limitări. Acestea se referă, în principal, la momentul evaluării. În primul rând, mai multe acțiuni finanțate de Instrumentul de sprijin de urgență se aflau încă în desfășurare la momentul evaluării. Prin urmare, indisponibilitatea unor rapoarte finale, asociată cu lipsa unor date cantitative, a constituit o limitare în special din perspectiva absenței datelor necesare pentru a putea măsura îndeplinirea criteriului de eficiență. În al doilea rând, a fost, de asemenea, prea devreme pentru a se evalua succesul transferării

[2] Unele dintre aceste locuri au fost temporare și au fost închise între timp.

acțiunilor finanțate de Instrumentul de sprijin de urgență către autoritățile naționale și/sau punerea în aplicare a unor activități specifice cu alte surse de finanțare ale UE, cum ar fi Fondul pentru azil, migrație și integrare (FAMI), inclusiv Schema de granturi pentru ajutor de urgență (EMAS) a acestuia.

9. Pe baza elementelor de mai sus, prezentul raport prezintă opțiuni în ceea ce privește viitorul Regulamentului privind Instrumentul de sprijin de urgență.

III. PRINCIPALELE CONSTATĂRI

10. Documentul de lucru al serviciilor Comisiei prezintă evaluarea celor cinci criterii obligatorii prevăzute în orientările Comisiei pentru o mai bună legiferare: (i) relevanță, (ii) eficacitate, (iii) eficiență, (iv) coerență și (v) valoare adăugată europeană. A fost evaluat, de asemenea, un criteriu suplimentar privind (vi) durabilitatea. Principalele constatări sunt sintetizate la punctele de mai jos.

11. Intervenția Instrumentului de sprijin de urgență a fost **relevantă** pentru a răspunde aspectelor umanitare ale migrației și ale crizei refugiaților din UE. În general, următoarele constatări au subliniat relevanța regulamentului:

    - regulamentul a furnizat statelor membre - și, așadar, autorităților naționale ale acestora - sprijinul atât de necesar pentru a răspunde rapid amplorii nevoilor umanitare emergente cu care se confruntă un număr fluctuant de beneficiari;

    - canalizarea acțiunilor finanțate de Instrumentului de sprijin de urgență direct prin intermediul partenerilor umanitari ai UE a permis să se ofere și să se pună în aplicare un răspuns rapid și eficace la criză;

    - flexibilitatea cadrului legislativ al Instrumentului de sprijin de urgență a permis evoluția și adaptarea răspunsului în funcție de nevoile în schimbare de pe teren, uneori într-un termen extrem de scurt.

12. Pe parcursul activării Instrumentului de sprijin de urgență **s-a asigurat coerența** și complementaritatea **cu instrumentele naționale și ale UE disponibile, precum și coerența cu cele patru principii umanitare** ale umanității, neutralității, independenței și imparțialității. Instrumentul a venit în completarea acțiunilor întreprinse atât de autoritățile naționale, cât și în cadrul altor instrumente ale UE. Acțiunile finanțate de Instrumentul de sprijin de urgență au fost concepute și puse în aplicare cu respectarea deplină a principiilor umanitare. În general, pe parcursul punerii în aplicare a acțiunilor finanțate de Instrumentul de sprijin de urgență, nu au existat suprapuneri cu alte instrumente naționale sau ale UE. Coerența instrumentului a fost reflectată de următoarele constatări:

    - *mecanismul* de coordonare instituit de Comisie între diferitele sale servicii (și anume, Serviciul de sprijin pentru reforme structurale, DG Afaceri Interne - DG HOME și DG Protecție Civilă și Operațiuni Umanitare Europene -

DG ECHO), partenerii săi umanitari și autoritățile naționale a fost un factor esențial pentru evitarea suprapunerilor și pentru asigurarea sinergiilor;

- *rolul* de coordonare al Comisiei între toți actorii relevanți, precum și adoptarea planurilor financiare de către autoritățile elene, care au servit drept documente strategice pentru răspuns, au constituit o realizare esențială care a contribuit în mod pozitiv la coordonarea răspunsului UE la criza refugiaților și

- prezența pe teren a Comisiei, monitorizarea constantă de către aceasta a punerii în aplicare a acțiunilor pe teren și furnizarea expertizei sale umanitare specifice au fost evaluate ca fiind factori deosebit de importanți pentru asigurarea coerenței și a rezultatelor pozitive.

13. În general, Instrumentul de sprijin de urgență s-a dovedit a fi un instrument **eficace**, deoarece acțiunile finanțate prin acesta și-au atins obiectivele, fiind abordate nevoile umanitare de bază și acordându-se astfel ajutor rapid beneficiarilor vizați. Mai important, situația refugiaților și a migranților s-a îmbunătățit în comparație cu situația inițială din 2016. Eficacitatea instrumentului a fost reflectată în următoarele constatări principale:

    - acțiunile finanțate de Instrumentul de sprijin de urgență și-au atins obiectivele, contribuind la salvarea de vieți, la prevenirea și atenuarea suferinței umane, precum și la îmbunătățirea demnității persoanelor afectate;

    - nevoile beneficiarilor au fost abordate printr-o abordare multisectorială, cum ar fi asigurarea cazării, transferurile de numerar cu scopuri multiple, accesul la apă, salubritate, servicii de igienă, sănătate, protecție și educație;

    - de asemenea, metoda de lucru a Instrumentului de sprijin de urgență (și anume, canalizarea punerii în aplicare a acțiunilor prin partenerii umanitari consacrați ai Comisiei) s-a dovedit a fi eficace pentru a asigura un răspuns rapid și flexibil și

    - cooperarea dezvoltată cu autoritățile locale, cum ar fi municipalitățile, a jucat un rol esențial în realizarea obiectivelor principale ale inițiativei emblematice „Sprijin de urgență pentru integrare și cazare” (*Emergency Support To Integration & Accommodation - ESTIA*).

    Deși nu au existat obstacole majore în calea eficacității acțiunilor finanțate de Instrumentul de sprijin de urgență în Grecia, la începutul crizei s-au evidențiat unele provocări. De exemplu, *la nivel strategic*, principalul factor care a afectat eficacitatea acțiunilor finanțate de Instrumentul de sprijin de urgență la momentul activării acestuia a fost fluxul constant de migranți și de refugiați sosiți în Grecia. În plus, autoritățile naționale au fost depășite și, inițial, nu au pus în aplicare o abordare strategică națională bine definită pentru a gestiona criza refugiaților și a migrației. De asemenea, în etapa inițială a activării, au existat probleme în materie de coordonare, în special între toți actorii relevanți (și anume, serviciile relevante ale Comisiei, autoritățile naționale și

partenerii umanitari ai Comisiei), însă coordonarea și cooperarea respective au fost dezvoltate și îmbunătățite ulterior, în timpul intervenției Instrumentului de sprijin de urgență în Grecia. *La nivel operațional*, provocările au fost legate de datele fluctuante cu privire la numărul de beneficiari (și anume, numărul de refugiați și de migranți sosiți). Totuși, acest aspect a fost compensat de flexibilitatea Instrumentului de sprijin de urgență de a se adapta la nevoile în schimbare, asociată cu monitorizarea atentă efectuată la fața locului de experții Comisiei de pe teren. Ambele elemente au fost esențiale pentru a se asigura acoperirea eficace a nevoilor.

14. Alocarea bugetului Instrumentului de sprijin de urgență, inclusiv deciziile financiare anuale ale acestuia, au fost oportune și au reflectat nevoile vizate. În general, **eficiența** acțiunilor finanțate de Instrumentul de sprijin de urgență a fost adecvată și s-a îmbunătățit în perioada de punere în aplicare. Deoarece intervenția Instrumentului de sprijin de urgență în Grecia a fost prima de acest fel la nivelul UE, ea nu poate fi comparată pe deplin cu intervențiile UE în țări terțe din cauza contextului diferit și a diferiților factori implicați. Cu toate acestea, o comparație între intervenția Instrumentului de sprijin de urgență și intervențiile similare ale UE în țări terțe, precum Egipt, Iordania, Liban și Turcia, a sugerat că costul mediu al punerii în aplicare a activităților de sprijin de urgență din Grecia a fost, în general, mai mic în comparație cu intervențiile similare. Totuși, analiza a arătat, de asemenea, niveluri diferite de eficiență în diferitele sectoare. De exemplu, s-a constatat o eficiență ridicată din punctul de vedere al costurilor în sectoare precum serviciile de sănătate, asistența pentru nevoile de bază furnizată prin transferuri de numerar cu scopuri multiple și securitatea alimentară și mijloacele de subzistență, în timp ce s-ar fi putut atinge un nivel mai ridicat de eficiență în sectoare precum protecția și serviciile de cazare.

    Deși nu au existat obstacole majore în ceea ce privește asigurarea raționalizării acțiunilor finanțate de Instrumentul de sprijin de urgență, raportul cost-eficacitate a fost influențat de aceiași factori care au influențat eficacitatea acțiunilor finanțate de Instrumentul de sprijin de urgență menționați anterior (de exemplu, suprasolicitarea capacităților și lipsa coordonării între autoritățile naționale etc.). Mai exact, provocările au fost asociate cu limitările infrastructurii naționale și ale serviciile , insuficient adaptate pentru a primi un număr fluctuant de refugiați și migranți și pentru a respecta standarde corespunzătoare în materie de primire , precum și cu dispersia taberelor/amplasamentelor pe teritoriul statului membru. Aceste provocări au afectat eficiența din punctul de vedere al costurilor a acțiunilor finanțate de Instrumentul de sprijin de urgență, în special la începutul activării (și anume, în 2016), având în vedere costurile de sprijin mai mari suportate pentru a iniția toate acțiunile finanțate de Instrumentul de sprijin de urgență în Grecia (de exemplu, instalarea de tabere/amplasamente în care să poată fi primiți 35 000 de migranți). Cu toate acestea, situația s-a îmbunătățit în timp,inclusiv ca urmare a măsurilor de atenuare introduse de Comisie, care au inclus, de exemplu:

- încurajarea partenerilor să mărească numărul membrilor personalului și al voluntarilor recrutați local (și să reducă prezența ridicată a personalului expatriat) și să încheie parteneriate cu ONG-urile locale;

- încurajarea partenerilor umanitari ai Comisiei să îmbunătățească eficiența prin adoptarea unor economii de scară (de exemplu, consolidând într-un singur program diferitele programe de transfer de numerar oferite inițial de mai mulți parteneri umanitari) și

- monitorizarea strictă de către Comisie a acțiunilor finanțate de Instrumentul de sprijin de urgență a contribuit la identificarea mai multor alternative eficiente din punctul de vedere al costurilor.

Aceste experiențe pot oferi informații utile pentru a atinge obiectivul omniprezent al îmbunătățirii raportului cost-eficacitate în operațiunile de urgență.

15. Intervenția Instrumentului de sprijin de urgență în Grecia a furnizat o **valoare adăugată europeană** concretă pentru a răspunde crizei din statul membru afectat, deoarece a răspuns nevoilor umanitare emergente care nu ar fi putut abordate nici de instrumentele naționale, nici de alte instrumente ale UE. Următoarele patru caracteristici principale ale Instrumentului de sprijin de urgență au consolidat valoarea adăugată europeană a acțiunilor finanțate de instrument:

    - răspunsul rapid pentru acțiuni de mare amploare;

    - flexibilitatea instrumentului de a se adapta la nevoile în schimbare;

    - expertiza serviciilor Comisiei în materie de acțiuni umanitare, prezența la fața locului a experților pe teren ai Comisiei, precum și a partenerilor săi umanitari consacrați și

    - mobilizarea rapidă a organizațiilor neguvernamentale (ONG-uri), care nu ar fi putut fi finanțată de niciun alt instrument al UE.

    În plus, valoarea adăugată europeană a inclus, de asemenea, transferul de cunoștințe și de „know-how” pe care acțiunile finanțate de Instrumentul de sprijin de urgență l-au furnizat organizațiilor locale și actorilor naționali ca urmare a intervenției instrumentului. Capacitatea Comisiei de a crea parteneriate cu actorii societății civile locale în calitate de parteneri umanitari de punere în aplicare a furnizat o valoare adăugată suplimentară, deoarece a permis integrarea în cadrul răspunsului a expertizei locale extrem de necesare.

16. Deși a fost prea devreme pentru a evalua **caracterul durabil** al acțiunilor finanțate de Instrumentul de sprijin de urgență, având în vedere faptul că, la momentul evaluării regulamentului, mai multe acțiuni erau încă în desfășurare, constatările descrise în detaliu în documentul de lucru al serviciilor Comisiei au arătat totuși că au fost adoptate o serie de măsuri pentru a aborda acest aspect:

- toți partenerii umanitari ai Comisiei au ținut seama de criteriul durabilității la conceperea și punerea în aplicare a acțiunilor lor, iar strategiile de durabilitate și de ieșire au fost reflectate, de asemenea, în strategia privind prioritățile operaționale pentru sprijinul de urgență din 2018;

- a fost asigurată finanțarea UE pentru continuarea programelor emblematice prin alte instrumente ale UE [la 20 decembrie 2018 au fost semnate acorduri de delegare FAMI/EMAS pentru 2019 cu Înaltul Comisariat al Națiunilor Unite pentru Refugiați (UNHCR), cu Organizația Internațională pentru Migrație (OIM) și cu Fondul Națiunilor Unite pentru Copii (UNICEF)];

- ca urmare a acțiunilor finanțate de Instrumentul de sprijin de urgență, a fost îmbunătățită coordonarea dintre toți actorii relevanți, și anume serviciile Comisiei, autoritățile naționale și locale (inclusiv municipalitățile), partenerii și organizațiile locale;

- atât organizațiile locale, cât și autoritățile naționale au beneficiat de un transfer de cunoștințe integrat și de consolidarea capacităților lor pentru a se permite continuarea acțiunilor și

- acțiunile suplimentare finanțate prin alte servicii ale Comisiei, de exemplu prin Serviciul de sprijin pentru reforme structurale și DG Migrație și Afaceri Interne, pentru consolidarea capacității naționale a autorităților, completează, la rândul lor, caracterul durabil al acțiunilor puse în aplicare de Instrumentul de sprijin de urgență în Grecia.

IV. CONCLUZII ȘI PERSPECTIVE

17. Având în vedere constatările din documentul de lucru al serviciilor Comisiei, evaluarea atât a dovezilor calitative, cât și a celor cantitative disponibile, efectuată în acest document, precum și experiența operațională și lecțiile învățate, concluzia generală a Comisiei este aceea că activarea și intervenția Instrumentului de sprijin de urgență în Grecia au fost pozitive și au atins obiectivele stabilite de regulament. Cu toate acestea, trebuie observat că punerea în aplicare a acțiunilor finanțate de Instrumentul de sprijin de urgență și, prin urmare, evaluarea acestuia se bazează exclusiv pe activarea Instrumentului de sprijin de urgență în Grecia. Prin urmare, este important să se facă o distincție între provocările și recomandările relevante pentru cadrul juridic și pentru activarea regulamentului în sine, pe de o parte, și cele relevante pentru operațiunile puse în aplicare în contextul specific din Grecia, pe de altă parte.

18. În opinia Comisiei, activarea Instrumentului de sprijin de urgență a permis atingerea obiectivelor regulamentului, prin faptul că s-a asigurat un răspunsul umanitar structurat și infrastructura necesară pentru a aborda situația de urgență cu care s-a confruntat Grecia. Momentul activării a fost adecvat și a permis crearea unei punți între situația inițială de urgență și răspunsul mai specific furnizat în prezent. Calitatea serviciilor furnizate a fost satisfăcătoare și a fost asigurat caracterul durabil al acțiunilor prin

transferul fără dificultăți al acțiunilor finanțate de Instrumentului de sprijin de urgență către alte surse de finanțare. Prin urmare, Comisia recomandă să se pună capăt actualei activări a Instrumentului de sprijin de urgență.

19. În ceea ce privește regulamentul în sine, evaluarea Comisiei cu privire la viitorul Regulamentului privind Instrumentul de sprijin de urgență conduce la trei opțiuni posibile:

1) abrogarea Regulamentului (UE) 2016/369

Intervenția Instrumentului de sprijin de urgență a fost relevantă, având în vedere consecințele umanitare copleșitoare cu care s-a confruntat Grecia la acel moment, pentru că a permis soluționarea rapidă și eficace a unei situații de o astfel de amploare. Atât metoda de lucru prevăzută de regulamentul, cât și cadrul juridic instituit prin acesta au permis oferirea unui răspuns flexibil și rapid. Acesta a fost pus în aplicare prin intermediul serviciilor Comisiei cu experiență în domeniu și prin mobilizarea sprijinului organizațiilor umanitare partenere. Partenerii au colaborat atât cu autoritățile naționale, cât și cu organizațiile locale, oferindu-le în schimb posibilitatea de a-și consolida capacitățile și de a beneficia de un transfer de cunoștințe, ceea ce a permis sporirea durabilității acțiunilor.

Prin urmare, cadrul legislativ al regulamentului este adecvat și suficient de flexibil pentru a sprijini un stat membru care se confruntă cu situații de urgență similare sau de alt tip (și care îndeplinește criteriile de eligibilitate), ca o expresie a solidarității europene care se bazează pe expertiza umanitară a Comisiei Europene, dacă și atunci când apare o astfel de nevoie.

În consecință, abrogarea regulamentului ar priva UE de un instrument care s-a dovedit a fi adecvat scopului urmărit în ceea ce privește abordarea consecințelor umanitare ale unei crize de o amploare și cu un impact excepționale la nivelul UE, astfel cum reiese din documentul de lucru al serviciilor Comisiei. În plus, domeniul de aplicare al Regulamentului privind Instrumentul de sprijin de urgență limitează deja aplicarea acestuia la cazurile în care capacitatea unui stat membru este suprasolicitată în urma unui dezastru natural sau provocat de om și în urma unor circumstanțe excepționale și nu există niciun alt instrument aflat la dispoziția statelor membre și a Uniunii care să fie suficient în acest scop.

Prin urmare, Comisia nu ar recomanda această măsură.

2) modificarea Regulamentului (UE) 2016/369

Comisia consideră că nu este necesară o modificare a regulamentului. Nu există dovezi care să sprijine o modificare a cadrului juridic.

În ceea ce privește punerea în aplicare a acțiunilor finanțate de Instrumentul de sprijin de urgență în contextul specific din Grecia, Comisia consideră că provocările

identificate în timpul primei activări a Instrumentului de sprijin de urgență - cum ar fi evoluția nevoilor din Grecia, asociată cu suprasolicitarea capacităților și lipsa de coordonare a autorităților naționale, care au influențat în mod deosebit eficacitatea și eficiența acțiunilor - sunt factori „externi". Acestea nu sunt legate direct de cadrul juridic al Instrumentului de sprijin de urgență, ci sunt legate de contextul din statul membru afectat.

În plus, dacă apare necesitatea unei activări viitoare, domeniile identificate în care sunt necesare îmbunătățiri se referă la aspectele operaționale, și nu la cadrul juridic al instrumentului, de exemplu: instituirea unor structuri de coordonare, precum și identificarea timpurie a capacităților locale din statul membru al (statele membre ale) UE în cauză, în vederea unei potențiale implicări timpurii a organizațiilor locale/naționale. Astfel, pentru orice eventuală activare viitoare, s-ar putea ține seama de lecțiile învățate și de recomandări atunci când se adaptează acțiunile finanțate de Instrumentul de sprijin de urgență la nevoile și contextul din statul membru (statele membre) în cauză - fără a fi necesare modificări juridice ale Regulamentului privind Instrumentul de sprijin de urgență.

Prin urmare, Comisia nu ar recomanda această măsură.

3) menținerea Regulamentului (UE) 2016/369

Pe lângă punctele menționate anterior la opțiunea nr. 1, menținerea regulamentului, păstrând în „stand-by" sprijinul de urgență acordat în temeiul regulamentului, oferă Uniunii Europene un instrument prin care se poate acorda sprijin unuia sau mai multor state membre să abordeze consecințele umanitare ale oricărei crize viitoare (legate nu numai de migrație) de o amploare excepțională, care are loc pe teritoriul acestora.

Instrumentul de sprijin de urgență este singurul instrument în măsură să ofere un răspuns la evenimente cu impact ridicat și cu probabilitate scăzută din UE, acesta poate fi activat rapid de către Consiliu pe baza unei propuneri a Comisiei și vin în completarea acțiunilor statelor membre ale UE care sunt de competența lor națională. În general, Instrumentul de sprijin de urgență este o expresie a solidarității UE și arată cetățenilor UE valoarea adăugată pe care o aduce Uniunea protejând persoanele aflate în dificultate.

Opțiunea de „stand-by" nu ar avea implicații bugetare, atât timp cât sprijinul de urgență nu este activat. Ar trebui păstrată o notă *pour memoire* în bugetul Uniunii Europene.

Prin urmare, Comisia recomandă această măsură.

20. În urma lecțiilor învățate și bazându-se pe experiența acumulată până în prezent, Comisia salută feedbackul de la părțile interesate, care va fi în continuare principalul factor ce va determina îmbunătățiri în viitor.